

เกิดคนเดียว ตายคนเดียว

ชีวิตเราเกิดมาคนเดียว
ตายก็คนเดียว จะมัวไปหวังใครไม่ได้
ตัวเราเองยังเอาตัวไม่รอด
เมื่อตัวเราเองยังเอาตัวเองไม่รอด
ยังไม่มีที่ยึดที่เกาะแน่นนอน
ก็แสดงว่า ตัวเรายังไม่แน่วจริง
อาจจะเสียทีพญามารเมื่อไรก็ได้
เกิดมาแล้ว พบพระพุทธศาสนาแล้ว
พบวิชาที่สำคัญและมีประโยชน์ที่สุดแล้ว
ยังไม่รีบชวนขวายเป็นยังหนุ่มยังสาวอยู่
แล้วจะรอไปเมื่อไร
เมื่อแก่แล้วก็ทำอะไรไม่ได้
เรายังไม่รู้แน่ว่า จะตายเมื่อไร

คำสอนของยาย

เกิดปุบปับตายไปมิตกนรกหรือ ?

ไม่กลัวว่า เกิดมาแล้วจะเป็นโมฆะหรือ ?

ไม่เสียดายเวลาหรือ ?

ชีวิตนี้เกิดมาสร้างบารมี

บุญที่ได้เพิ่มขึ้น ก็รักษาให้ดี มีแต่บุญเท่านั้นที่จะ
ช่วยเราได้

บุญละเอียดเป็นบุญที่สำคัญมาก

เรายังทำบุญละเอียดน้อยอยู่

แล้วเราจะหวังอะไรกับชีวิต

ถ้าเกิดมาครั้งนี้เพื่อให้เป็นโมฆะ

แล้วจะเกิดมาทำไม ?

เห็นแก่คุย เห็นแก่เล่น

เสียเวลาเปล่า ๆ เราได้อะไรบ้าง ?

ลองนึกดูก็จะรู้ว่า เราขาดทุนหรือกำไร ระวังเอาไว้

บุญต้องรักษาให้ดี

ถ้ารักษาไม่ดี ไม่นึกถึง ไม่เอาใจใส่ บุญก็น้อย

บุญก็ไม่หลังไหลมา

ความไม่ประมาท

ถ้าเรานึกไว้เรื่อย บุญก็ส่งต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ
อนาคตเราจะหวังอะไรอีก
หวังความงามในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส อย่าง
นั้นหรือ ?

จงคิดให้ดีกว่า
ก่อนที่จะทำอะไรลงไป
ผิดแล้วจะแก้ไขไม่ทัน
นอกจากจะทำใหม่

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔